

си добыва нито съ богатство нито съ величія; то есть добра приятелка.

Въ това мѣсто живѣше предн една година една жена весела, блага, и страдателна, именовъ Маргарита. Она бѣ родена въ Бретанія отъ прости селяне родители, кои-то и любиха превосходно, и кои-то щяха да я содѣлатъ щастлива ако не бѣ повѣрвала любовта на одного благороднаго чловѣка отъ нейното сосѣдство, и неговите обѣщанія за женидба. Но онъ, като исполни желаніето си, остави любовницата си, и нито поне нѣкою помощъ рачи да ѝ опредѣли за пропитаніе на дѣхето съ кое-то я остави непрадна. Тогда она рѣшися да отбѣгне за всегда село-то гдѣ-то бѣ ся родила, и да укрие согрѣшеніе-то си въ преселенія, далечъ отъ мѣсто-то си гдѣ-то бѣ ся лишида и тойзи само напивъ на една сиромашка и честна мома, добро-то имя. Единъ Черенъ престарѣлъ, кого-то бѣ добыла съ нѣколко заемъ, работяше съ нея една мала частъ на това мѣсто.

Госпожа Латуръ содружена съ своята Черна, найде въ това мѣсто Маргарита, коя-то подаваше чадото си. Возрадовася пре-